30-9-59/7

EILANDSRAAD VAN ARUBA

Notulen 1959 no. 7.

N O T U L E N

van de openbare vergadering van de Eilandsraad van Aruba op woensdag 30 september 1959 des avonds om acht uur.

BEHANDELDE ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken:

a. Verslag omtrent het Gouvernements-werklieden Pensioenfonds over het jaar 1958.
blz. 3

b. Verslag omtrent het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen over het jaar 1958.
blz. 4

c. Verslag over het jaar 1958 van de Curacaose Bank.
blz. 4

d. Ontwerp-eilandsverordening tot wijzging van het Reglement van orde eilandsraad Aruba (Pb. 1951 no. 98)(Ag. no. 8227; bijlage 1959 no. 32).
blz. 4

e. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 september 1959 no. 6854; betreffende uitbreiding van de algemene begraafplaats te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 33).
blz. 4

f. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 september 1959 no. 7203 inzake vervanging van de vriesinstallatie op de markt te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 34).
blz. 4

g. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1959 (2e wijziging)(Ag. no. 9871; bijlage no. 39).
blz. 4

h. Verslag van het eilandgebied over het jaar 1958.
blz. 4

i. Verzoek dd. 15 september 1959 van het raadslid E.O. Petronia om ontheffing ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 10056; bijlage 1959 no. 43).
blz. 5

j. Brief van het Bestuurscollege van 17 september 1959 no. 8599 betreffende asfalteringen rondom de R.K. Kerk te Brazil (Bijlage 1959 no. 40).
blz. 5

k. Brief van de Minister-President van 12 september 1959 no. 7307, houdende bericht van goedkeuring van de Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Aruba (Ab. 1959 no. 13).

blz.5

2. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Bezoldigingsregeling Sekretaris Eilandgebied Aruba 1951 (Ab. 1951 no. 2)(Ag. no. 230; bijlage 1959 no. 14).

blz.5/7

3. Verzoek dd. 25 april 1959 van het raadslid E.O. Petronia om ontheffing ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 4506; bijlage no. 18).

blz.7/8

4. Verzoek dd. 4 mei 1959 van het raadslid E.O. Petronia om dispensatie ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 4747; bijlage 1959 no. 19).

blz.8/10

5. Ontwerp-eilandsverordening, houdende algemene voorwaarden voor het verkrijgen, hebben en gebruiken van een aansluiting op het net van de lijntelefonie (Eilandsverordening algemene voorwaarden telefoondienst 1959)(Ag. no. 1oo4; bijlage 1959 no. 22).

blz.10/14

6. Ontwerp-eilandsverordening ter uitvoering van artikel 7 van de Eilandsverordening algemene voorwaarden telefoondienst 1959 (Tariefverordening telefoondienst 1959)(Ag. no. 1004; bijlage 1959 no. 23).

blz. 14/15

7. Brief van het Bestuurscollege dd. 27 mei 1959 no. 3021, betreffende transformatorruimte bij het bestuurskantoor te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 24).

blz. 15/16

8. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 juli 1959 no. 412, betreffende veiligheidsmaatregelen aan de stranden (Bijlage 1959 no. 25).

blz. 16/17

9. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 juli 1959 no. 5913, betreffende het verlenen van een gunstgave wegens betaalde invoerrechten door de Stichting Cultureel Centrum Aruba (Bijlage 1959 no. 26).

blz. 17

10. Brief van het Bestuurscollege dd. 15 juli 1959 no. 4696, waarbij wordt aangeboden het verslag van de Algemene Rekenkamer over 1958 (Bijlage 1959 no. 27).

blz. 18/20

11. Brief van het Bestuurscollege dd. 24 juli 1959 no. 377, betreffende aanvraag van grond in eigendom door de Israelitische Gemeente op Aruba voor de bouw van een synagoge (Bijlage 1959 no.29).

blz.20/21

12. Ontwerp-eilandsverordening tot vaststelling van het slot van de rekening over het dienstjaar 1955 (Ag. no. 2967; bijlage 1959 no.30).

blz.21

13. Beroepschrift dd. 12 augustus 1959 van C.O. Richardson tegen het besluit van het Bestuurscollege dd. 29 juli 1959 no. 1032, tot tijdelijke intrekking van zijn huurautovergunning (Ag. no. 8762; bijlage 1959 no. 31).

blz. 21/31

14. Voorstel van het Bestuurscollege dd. 21 september 1959 no. 9016, om machtiging tot het voeren van het rechtsgeding, waarin het eilandgebied is gedagvaard door mevrouw de Weduwe R.V. Webster-Gumbs (Bijlage 1959 no. 42).

blz. 31

15. Voorstel van het Bestuurscollege dd. 23 september 1959 no. 6205 om machtiging tot het voeren van een rechtsgeding, waarin het eilandgebied is gedagvaard door de heer P.C. Duym (Bijlage 1959 no. 41).

blz. 31/32

VOORZITTER: O.S. Henriquez, waarnemend Gezaghebber.

SEKRETARIS: L.C.M. Kerstens, sekretaris van het eilandgebied.

AANWEZIG de leden: L.V. Britten, L.A.I. Chance, D.G. Croes, M. Croes, P. Croes, I.S. de Cuba, M. de Cuba, C.A. Eman, E.R. Finck, D. Flemming, J. Geerman, M. Henriquez, F.S. Kelly, D.C. Mathew, F. Wernet, A. Werleman en F. Hernandez.

AFWEZIG de leden: F.V. Laclé, E.M. Laclé en E.O. Petronia.

De VOORZITTER: Ik open deze openbare vergadering van de Eilandsraad. In de eerste plaats wil ik de Raad in kennis stellen van het telegram dat hedenmiddag werd ontvangen van de Minister-President, dat luidt als volgt: "Bij landsbesluit 30 september 1959 no.1 A.S. no. 9376 O.S. Henriquez ingaande heden en bij afwezigheid belet of onstentenis Arends aangewezen als waarnemend gezaghebber en lid Hof Mr. J.J. M. van Gent aangewezen eed afnemen"

Ik wil hier aan toe voegen, dat ik hedenmiddag de eed heb afgelegd in handen van de edelachtbare heer rechter in eerste aanleg.

Vervolgens is het mijn onaangename taak de Raad in kennis te stellen van het feit, dat de heer Arends, onze voorzitter, zeer ernstig ziek is. Ik geloof en ben er van overtuigd namens de gehele Raad te spreken, indien ik de beste wensen uitspreek voor zijn spoedig herstel.

1. Ingekomen stukken:

a. Verslag omtrent het Gouvernements-werklieden Pensioenfonds over het jaar 1958.

Dit stuk wordt op voorstel van de Voorzitter zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming voor kennisgeving aangenomen.

b. Verslag omtrent het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen over het jaar 1958.

Dit stuk wordt op voorstel van de Voorzitter zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming voor kennisgeving aangenomen.

c. Verslag over het jaar 1958 van de Curacaose Bank.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming voor kennisgeving aangenomen.

d. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van het Reglement van orde eilandsraad Aruba (Pb. 1951 no. 98)(Ag. no. 8227; bijlage 1959 no. 32).

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, mag ik, alvorens U voorstelt, wat er met dit stuk gebeuren moet, U verzoeken om alsnog op deze agenda te willen plaatsen, de benoeming van een vaste commissie van overleg, volgens artikel 31 van dit Reglement?

De VOORZITTER: Meneer Finck, volgens artikel 33 benoemt de voorzitter deze commissie; dat hoeft niet door de Raad te geschieden. Ik zeg U, dat ik deze week nog deze vaste commissie van overleg zal benoemen.

Dan stel ik voor deze ontwerp-verordening te verwijzen naar de afdelingen.

Aldus wordt zonder hoofdelijke stemming besloten.

e. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 september 1959 no. 6854, betreffende uitbreiding van de algemene begraafplaats te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 33).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming naar de afdelingen verwezen.

f. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 september 1959 no. 7203 inzake vervanging van de vriesinstallatie op de markt te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 34).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming naar de afdelingen verwezen.

g. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1959 (2e wijziging)(Ag. no. 9871; bijlage no. 39).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming naar de afdelingen verwezen.

h. Verslag van het eilandgebied over het jaar 1958.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming voor kennisgeving aangenomen.

i. Verzoek dd. 15 september 1959 van het raadslid E.O. Petronia om ontheffing ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 10056; bijlage 1959 no. 43).

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming naar de afdelingen verwezen.

j. Brief van het Bestuurscollege van 17 september 1959 no. 8599 betreffende asfalteringen rondom de R.K. Kerk te Brazil (Bijlage 1959 no. 40.

Op voorstel van de Voorzitter wordt dit stuk zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming naar de afdelingen verwezen.

De VOORZITTER: Er is intussen nog een stuk binnengekomen, sub k van agendapunt 1, t.w. een schrijven van de Minister President, gedateerd 12 september j.l., waarin de Eilandsraad wordt medegedeeld dat bij landsbesluit van 28 augustus 1959, publikatieblad 1959 no. 130, werd goedgekeurd de eilandsverordening van het eilandgebied Aruba van 20 mei 1959. Het betreft hier de Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Aruba. Ik stel voor dit stuk voor kennisgeving aan te nemen.

Aldus wordt zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besloten.

2. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Bezoldigingsregeling Sekretaris Eilandgebied Aruba 1951 (Ab. 1951 no. 2)(Ag. no. 230; bijlage 1959 no. 14).

De algemene beschouwingen worden geopend.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, dezerzijds zijn geen algemene beschouwingen en wij keuren het ontwerp goed.

De heer P. CROES: Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe een en ander hierover te zeggen. In beginsel heb ik geen enkel bezwaar tegen deze ontwerp-eilandsverordening want ik ken de Sekretaris heel goed. Hij is een hardwerkende man, wat politiek betreft, daar blijft hij altijd buiten en dat is in hem zeer te waarderen. Maar gezien de situatie van onze ekonomie op het ogenblik, nu wij elke dag niet anders horen dan dat men mensen naar huis stuurt en de reden hiervan is, dat we geen geld hebben, - zelfs het Bestuurscollege is op het ogenblik bezig mensen naar huis te sturen en de enige reden hiervoor is dat wij geen geld hebben - en, Mijnheer de Voorzitter, nu wij geen geld hebben om een peon van f. 62,50 per week in dienst te handhaven, zie ik op het ogenblik geen kans om mijn stem aan deze ontwerp-eilandsverordening te lenen. Nogmaals wanneer ik straks aan deze ontwerp-eilandsverordening mijn stem niet kan geven, betekent dat niet dat ik iets tegen de Sekretaris heb.
Dank U, Mijnheer de Voorzitter.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, dezerzijds bestaat geen enkel bezwaar. Wij kunnen ons verenigen met het voorstel.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, het is zeer pijnlijk om vanavond dieper op dit voorstel in te gaan. Maar omdat de heer Porfirio Croes gemeend heeft deze zaal te kunnen gebruiken om zijn partij politiek te voeren, wil ik hem even duidelijk maken dat dit ontwerp geen verhoging betekent, doch slechts een konsekwentie van het feit, dat lang geleden aangenomen werd, dat allen die salaris krijgen uit de kas van het eilandgebied, een verhoging zouden krijgen van 5%. De heer Porfirio Croes heeft deze verhoging ook ontvangen en tot nu toe ontvangt hij deze 5% verhoging. Ik vraag me af waarom hij indertijd niet gezegd heeft, dat verhoging niet kon geschieden in verband met de positie van die arme arbeider. Nù kan het niet, nu hij de zijne reeds ontvangen heeft.
Ik dank U.

De heer P. CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik heb in het begin reeds gezegd dat ik niets heb tegen de Sekretaris. Ik juich het toe wanneer er een kans is dat hij een verhoging kan krijgen, maar de situatie op dit ogenblik laat dit niet toe.

De heer Finck heeft mij zojuist verweten dat wij indertijd een verhoging van salaris hebben aangenomen zonder meer, maar in die tijd hebben we niemand naar huis gestuurd. Op het ogenblik zijn meer dan 200 vaders van meer dan 7 of 8 kinderen thuis. Er worden er wekelijks naar huis gestuurd. De enige reden hiervoor is: we hebben geen geld. Wanneer wij geen geld hebben om een peon aan het werk te houden, zie ik op het moment niet hoe ik mijn stem aan dit voorstel kan geven. Het is helemaal geen politieke stunt, maar ik heb mijn opinie en niemand kan mij daarvan afbrengen.
Dank U, Mijnheer de Voorzitter.

De VOORZITTER: Ik wil nog even opmerken, dat in de eerste plaats dit voorstel niet moet worden gezien als een verhoging van salaris voor de Sekretaris als zodanig, doch meer een aanpassing van zijn salaris, i.v.m. de herziening van de bezoldigingen van alle ambtenaren, die laatstelijk plaats vond. Het is dus de positie van Sekretaris aanpassen, terugbrengen op de plaats, die hem toekomt in de salarisschaal. Wat het probleem werkloosheid betreft ben ik het met de heer Croes eens dat het een zeer ernstig en groot probleem is. Echter betwijfel ik ten zeerste of de heer Croes met zijn handelwijze enige bijdrage levert om dit probleem op te lossen. Ik geloof nl. niet dat dit de manier is om het probleem werkverschaffing op te lossen.

Ik ga thans over tot de artikelsgewijze behandeling.

De artikelen 1 en 2 worden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De heer P. CROES: Ik vraag hoofdelijke stemming over het ontwerp.

De heer A. WERLEMAN: Mag ik even mijn stem motiveren? Volgens de heer Porfirio Croes moet hij, als hij tegen het ontwerp is, in het vervolg telkens tegen stemmen als het gaat om verhoging van salaris van de ambtenaren. Dit gaat niet op, want we kunnen aan de ambtenaren de verhoging niet onthouden waar ze recht op hebben. Daarom stem ik vóór.

Het ontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met zestien stemmen voor en één stem tegen.

Voor stemmen de leden I.S. de Cuba, F.S. Kelly, O.S. Henriquez, E.R. Finck, C.A. Eman, A. Werleman, D. Flemming, L. A.I. Chance, M. Henriquez, F. Hernandez, M. de Cuba, L.V. Britten, D.G. Croes, F. Wernet, D.C. Mathew en J. Geerman.

Tegen stemt het lid P. Croes.

De heer M. Croes komt ter vergadering.

3. Verzoek dd. 25 april 1959 van het raadslid E.O. Petronia om ontheffing ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 4506; bijlage no. 18).

De algemene beschouwingen worden geopend.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, onze fraktie is, ik zou haast zeggen, beu van de verzoeken van het raadslid Petronia, tevens gedeputeerde. Naar wij vernomen hebben, Mijnheer de Voorzitter, misschien kunt U het bevestigen of ontkennen is dit werk reeds in uitvoering. Weet U er iets van?

De VOORZITTER: Inderdaad, meneer Eman.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik heb in deze Raad verscheidene keren reeds betoogd, dat het aan de hand van de Eilandenregeling niet mogelijk is om een dispensatie te verlenen nadat het werk reeds begonnen is. De dispensatie dient te worden gevraagd en verkregen vóórdat het werk een aanvang neemt. Op grond hiervan wensen wij te weten waarom er reeds een toezegging werd gedaan, buiten de Raad om.

De VOORZITTER: Omdat dit stuk reeds in de afdelingen werd behandeld en er toen geen enkel bezwaar rees. Dat het Bestuurscollege gemeend heeft haast te moeten maken in dit geval, houdt verband met het feit, dat we zitten met een dringend tekort aan lokaalruimte bij het onderwijs. In verband met het nieuwe schooljaar heeft het Bestuurscollege gemeend, gezien de spoed die hierbij nodig is, voorafgaande aan de openbare vergadering, aan dit werk te mogen doen beginnen.

Wenst een van de andere heren nog het woord?

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, op de eerste plaats gaat het hierom of de bouw geschiedt in het voordeel van het eilandgebied Aruba. Ik geloof dat ook de fraktie van de A.V.P. het ermee eens is, dat de firma Petrona & Croes voor dit werk in aanmerking komt. Aan de andere kant, Mijnheer de Voorzitter, ben ik het wel eens met de heer Eman wanneer hij zegt, dat het niet goed is wanneer de Raad achter af de beslissing moet geven. Maar ik zie een hiaat in het Reglement van orde. Deze moeilijkheid heeft ook het Statencollege gehad. Daarom is het Reglement van orde van de Staten zodanig gewijzigd, dat de commissie, de afdelingen, het recht hebben, bevoegd zijn om direkt na de behandeling van een stuk, de Regering, te schrijven: geen bezwaar, wat dan van evenveel kracht is als of het in de openbare vergadering ge-

schiedt. Ik zou daarom willen voorstellen, Mijnheer de Voorzitter, aangezien we binnenkort toch het Reglement van orde gaan wijzigen, om dat in die zin te wijzigen dat ook de raads-afdelingen bevoegd zijn om direkt hun goedkeuring te geven bij brief aan het Bestuurscollege.

Overigens heeft onze fraktie geen bezwaar tegen deze dispensatie, Mijnheer de Voorzitter.

De VOORZITTER: We zullen het voorstel van de heer Finck gaarne in overweging nemen. Wenst nog iemand het woord of hoofdelijke stemming?

De heer C.A. Eman vraagt hoofdelijke stemming.

De gevraagde dispensatie wordt de heer E.O. Petronia verleend met twaalf stemmen vóór en zes stemmen tegen.

Vóór stemmen de leden: M. de Cuba, F. Wernet, D.C. Mathew, J. Geerman, I.S. de Cuba, F.S. Kelly, O.S. Henriquez, E.R. Finck, A. Werleman, L.A.I. Chance, M Henriquez, F. Hernandez,

Tegen stemmen de leden: L.V. Britten, D.G. Croes,M. Croes, P. Croes, C.A. Eman en D. Flemming.

4. Verzoek dd. 4 mei 1959 van het raadslid E.O.Petronia om dispensatie ingevolge artikel 13 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Ag. no. 4747; bijlage 1959 no. 19).

De VOORZITTER: Mijne Heren, het betreft hier de bouw van twee scholen, waarbij de firma Petronia & Croes wederom de laagste inschrijfster is. Ook deze bouw, heer Eman, is reeds in uitvoering, gezien de haast die erbij is om meer schoolruimte te hebben.
Wenst een van de heren het woord?

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, misschien zal ik mezelf kunnen verenigen met de haast, maar hoe kan ik de Eilandenregeling zomaar terzijde leggen? Er moet dan op een andere wijze hierin worden voorzien, maar het achteraf verlenen van dispensatie is tegen de bepalingen van de Eilandenregeling. Ik meen zelfs dat het vroeger door de Regeringsraad op Curacao werd bevestigd, dat dat niet kon, in eenzelfde geval als van de heer Petronia.

Mijnheer de Voorzitter, dat het eilandgebied er bij gebaat is, omdat de heer Petronia de laagste inschrijfster is, de firma Petrona, daarmee kan ik me volkomen verenigen; wanneer een firma goedkoper werkt is het eilandgebied daarmede gebaat. Maar van de bapalingen van de Eilandenregeling mogen wij niet afwijken.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik wil de heer Petronia in absentia gelukwensen. Niet met de gunning van het werk, want dat zal zo'n kunst niet zijn. Maar omdat hij vermoedelijk alle rekords heeft geslagen wat betreft het vragen van dispensatie aan deze Raad.

Wij behandelen nu twee aanvragen en er is een aanvraag bij de ingekomen stukken, die naar de afdelingen is verwezen. Het standpunt van onze fraktie in deze is reeds bekend. We zijn er tégen dat gedeputeerden werk voor rekening van het eilandgebied uitvoeren. Eilandsraadsleden, dat zou nog kunnen, maar vooral in een geval als van de heer Petronia die gedeputeerde is van Openbare Werken, kunnen wij ons er niet mee verenigen. Volgens ons mag hij niet aan deze inschrijvingen deelnemen, want de heer Petronia verkeert door zijn gedeputeerde-schap in een bevoorrechte positie tegenover de andere mededingers, een positie die in het afgesloten rechtssysteem geclassificeerd kan worden als oneerlijke mededinging. Op die grond, Mijnheer de Voorzitter, kunnen wij niet meewerken om de heer Petronia dispensatie te verlenen.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van het verzoek van het geachte lid, de heer gedeputeerde Petronia, kan ik zeggen dat mijn fraktie ermee akkoord gaat, omdat het eilandgebied hiermee gebaat is en ik wil nog even in het kort zeggen aan de heer Max Croes, wat ik reeds bij de opening van deze zitting heb gezegd, nl. dat het het beste zou zijn dat hij zich uitgeeft als docent en dat hij misschien de heer van Helsdingen een lesje kan geven. Het is makkellijk voor de heer Croes te zeggen: wij zijn er tegen dat de gedeputeerden werk uitvoeren, maar Mijnheer de Voorzitter, de heer Max Croes heeft, gezien zijn aanwezigheid als raadslid in deze zaal, goedgekeurd dat de gedeputeerde mee mag doen. Hij kan wel à bout portant zeggen: dat mag niet, maar hij kan dit toch niet bestrijden, want het is vastgelegd in de wet. Ik vind het daarom niet juist om bij afwezigheid van de heer Petronia hem te feliciteren en te zeggen dat hij een bevoorrechte positie inneemt, m.a.w. te insinueren. Ik vind dat niet eerlijk, omdat de heer Croes weet het misschien niet, hij was toen nog erg jong - toen mijn fraktie aan de bestuurstafel zat, de heer Petronia, die hier zat als lid, meer malen dispensatie vroeg en kreeg. Het gaat geenszins om een bevoorrechte positie, het gaat om het werk dat deze firma levert, het goede werk en het goedkope werk. Ik dank U.

De VOORZITTER: Ik wil nog even de heer Croes antwoorden. Het is niet juist wat de heer Croes stelt, dat het niet toegestaan is, dat de heer Petronia meedingt, dat is wèl toegestaan. Dat er sprake zou wezen van oneerlijke concurrentie is ook niet zo, want de openbare aanbesteding geeft gelijke kans aan een ieder. Voorts zou ik willen herhalen wat de heer Finck reeds gezegd heeft, nl. dat de firma Petronia niet voor de eerste keer de laagste inschrijfster is en dat de heer Petronia dispensatie vraagt, en reeds toen hij geen gedeputeerde was, ettelijke malen van de Raad dispensatie heeft gekregen omdat zijn firma de laagste inschrijfster was.
Indien er dus sprake is van een felicitatie, dan zou ik hem eerder willen feliciteren voor zijn concurrerende offertes bij de openbare aanbesteding.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik heb niet beweerd dat de heer Petronia niet mee mag dingen. Maar, volgens mijn mening mag dat niet, al staat het in de wet, want wat in de wet staat is nog niet altijd redelijk goed. Bovendien, Mijnheer de Voorzitter, in de tijdsperiode 1951 tot 1955 zat de heer Petronia hier als raadslid, niet

als gedeputeerde. Hij nam de bevoorrechte plaats, die hij thans inneemt, niet in.

De VOORZITTER: Meneer Croes, als ik U dus goed begrepen heb, bent U het niet eens met de wet.

De heer Eman vraagt hoofdelijke stemming.

De gevraagde dispensatie wordt de heer E.O. Petronia verleend met twaalf stemmen voor en zes stemmen tegen.

Vóór stemmen de leden:F. Hernandez, M. de Cuba, F. Wernet, D.C. Mathew, J. Geerman, I.S. de Cuba, F.S. Kelly, O.S. Henriquez, E.R. Finck, A. Werleman, L.A.I. Chance.en M. Henriquez.

Tegen stemmen de leden: L.V. Britten, D.G. Croes, M. Croes, P. Croes, C.A. Eman en D. Flemming.

De VOORZITTER: Ik wil er nog even op wijzen, dat beide verzoeken werden behandeld in de vergadering van de afdelingen van 4 mei j.l. en dat er toen van geen enkele zijde bezwaren zijn gerezen.

5. Ontwerp-eilandsverordening, houdende algemene voorwaarden voor het verkrijgen, hebben en gebruiken van een aansluiting op het net van de lijntelefonie (Eilandsverordening algemene voorwaarden telefoondienst 1959)(Ag. no. 1004; bijlage 1959 no. 22).

De algemene beschouwingen worden geopend.

De Voorzitter gaat over tot de artikelsgewijze behandeling.

De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Artikel 10.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, we zijn blij dat in deze verordening gezegd wordt: "Het is de aangeslotene verboden de aansluiting te gebruiken of te laten gebruiken voor het voeren van gesprekken, welke in strijd zijn met de openbare orde of de goede zeden, dan wel om op de een of andere wijze aangeslotenen lastig te vallen of te beledigen.

Ik wilde U vragen, Mijnheer de Voorzitter, of het mogelijk is dat iemand, die aangesloten is op de lijntelefonie, een of ander apparaatje kan krijgen, waarbij hij onder het spreken de politie kan waarschuwen, als hij opgebeld wordt. Mijnheer de Voorzitter, niet lang geleden heeft iemand een ander bedreigt met de dood.

De VOORZITTER: Meneer Finck, dit is een technische vraag en ik verzoek het Hoofd Telefoondienst ons hierover in te lichten.

Het Hoofd van de TELEFOONDIENST: Mijnheer de Voorzitter, wij hebben in de centrale een dergelijk apparaat. Het is wel niet mogelijk om de politie op te bellen, maar door een bepaalde handeling

wordt het gesprek opgevangen en vastgehouden. Het is niet mogelijk om aan iedere aangeslotene zo'n apparaat te verschaffen, want het is vrij kostbaar.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, bij artikel 10, lid 5, zou ik gaarne zien dat U in de toekomst nog vastlegt, wat er bedoeld wordt met "geldelijk voordeel". Een gesprek kost f. 0.04; als mijn buurman mij vraagt om te telefoneren en ik vraag hem een kwartje is dat geldelijk voordeel?
Ik weet dat in vele landen door de regering is vastgesteld hoeveel men vragen mag. Ik ben bang dat straks de een of ander bij de rechter terechtkomt omdat hij te veel heeft gevraagd.

De VOORZITTER: Uw voorstel zullen we in overweging nemen en eventueel het bedrag in de telefoongids vaststellen. Aldus kan dan iedereen uit de gids opmaken hoeveel men kan berekenen aan een derde. Ik neem aan dat men niet meer in rekening mag brengen dan men zelf betaalt.

Het Hoofd van de TELEFOONDIENST: Het maximum is een dubbeltje of vijftien cent, Mijnheer de Voorzitter. Behalve de vier cent per gesprek zijn er ook algemene kosten, die natuurlijk ook meeberekend mogen worden.

De VOORZITTER: Wat denkt U van het voorstel om het bedrag in de telefoongids op te nemen?

Het Hoofd van de TELEFOONDIENST: Men heeft dat eigenlijk in de praktijk niet nodig, want als ons gevallen van te veel vragen ter ore zouden komen, dat wordt de betrokkene meteen gewaarschuwd. Ik denk dat de aangeslotene de waarschuwing ter harte zal nemen en dat er dan geen rechtszaak uit voort zal komen.

Artikel 10 wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Artikel 11.

De heer D.G. CROES: Mijnheer de Voorzitter, reeds in de afdelingsvergadering over dit stuk heb ik voorgesteld om lid 2 zò te veranderen:
"Tegen de ambtshalve opheffing van een aansluiting kan de aangeslotene binnen dertig dagen na de afsluiting in beroep komen bij de Eilandsraad".

Volgens mij zullen er niet zoveel aangesloten in beroep komen; daarom handhaaf ik mijn voorstel uit de afdelingsvergadering.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ook ik heb hierover gesproken in de afdelingen en ik ben van mening dat de Eilandsraad niet als beroepsinstantie ingeschakeld moet worden voor de afsluiting van een telefoon. Ik ben bang, Mijnheer de Voorzitter, dat dit anders een precedent wordt, want dan krijgen we straks weer eenzelfde voorstel betreffende afsluiting van een watermeter, niet betalen van schoolgeld en kinderen naar huis sturen enz. en dan zie ik al aankomen, Mijnheer

de Voorzitter, dat we in onze tijd, die nu al zeer kostbaar is, we tien keer per dag beroepen moeten behandelen. Ik geloof daarom, dat we vertrouwen kunnen hebben, waar de telefoondienst de eerste instantie is en het Bestuurscollege de beroepsinstantie, het Bestuurscollege en niet de Eilandsraad moeten inschakelen als beroepsinstantie. Dank U, Mijnheer de Voorzitter.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, is het de bedoeling om de Telefoondienst tot een zelfstandig bedrijf te maken? Dan is beroep op het Bestuurscollege van geen enkel nut.

De VOORZITTER: Het Bestuurscollege heeft in de Memorie van Antwoord naar aanleiding van hetzelfde voorstel in de afdelingen geantwoord dat het een gevaarlijk precedent wordt geacht om de Eilandsraad te gaan inschakelen voor dergelijke beroepsgevallen. Men zou dan inderdaad de lijn moeten doortrekken tot het afsluiten van watermeters en alle andere gevallen die zich op hetzelfde vlak voordoen. Dit zou het gevaar met zich meebrengen, dat de Eilandsraad zich met de uitvoerende macht gaat bemoeien en dat op grote schaal.

Het argument van de heer Eman gaat naar mijn mening niet helemaal op, omdat er een splitsing bestaat tussen de direktie, die nl. volgens artikel 1 bestaat uit het hoofd van de Telefoondienst, en de beroepsinstantie, het Bestuurscollege. Wanneer de direktie een beslissing neemt dan weet het Bestuurscollege daar nog niets van, pas wanneer de betrokkene het er niet mee eens is, komt de zaak bij het Bestuurscollege en heeft het Bestuurscollege de kans om de zaak van beide kanten aan te horen en in beroep te beslissen. De direktie en het Bestuurscollege zijn niet dezelfde instantie. Handhaaft de heer Croes zijn amendement?

De heer D.G. CROES: Ja, Mijnheer de Voorzitter.

Het voorstel van de heer D.G. Croes wordt verworpen met 5 stemmen voor en 13 stemmen tegen.

Vóór stemmen de leden: M. Croes, C.A. Eman, D. Flemming, L.V. Britten en D.G. Croes.

Tegen stemmen de leden I.S. de Cuba, F.S. Kelly, O.S. Henriquez, P. Croes, A. Werleman, E.R. Finck, L.A.I. Chance, M. Henriquez, F. Hernandez, M. de Cuba, F. Wernet, D.C. Mathew en J. Geerman.

Artikel 11 wordt zonder hoofdelijke stemming en de artikelen 12 en 13 worden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Artikel 14.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, bij artikel 14 wilde ik U vragen of U de direktie van de telefoondienst wilde verzoeken alle aangeslotenen, ook zij die een diensttelefoon hebben te willen waarschuwen wanneer de nieuwe gids verschijnt. Ik kan U zeggen dat ik al tien jaren verkeerd vermeld ben in het telefoonboek; ik sta op een verkeerde plaats en ik heb een verkeerd adres. Ik wilde U daarom verzoeken ook diegenen, die niet betalen voor hun telefoon, te willen

waarschuwen vóór de telefoongids verschijnt.

Artikel 14 wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Artikel 15.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, bij artikel 15 heb ik in de afdelingsvergadering voorgesteld aan het tweede lid een nieuwe bepaling toe te voegen: "Van zodanige afwijking doet het Bestuurscollege zo spoedig mogelijk mededeling aan de Eilandsraad." In de Memorie van Antwoord schrijft het Bestuurscollege, dat het geen bezwaar hiertegen heeft, maar er is geen Nota van Wijziging ingediend. Hierbij wil ik alsnog voorstellen om dit lid in het artikel op te nemen.

De VOORZITTER: Inderdaad heeft het Bestuurscollege geen bezwaar om dit toe te zeggen, hetzij dit artikel aan te vullen met een derde lid indien de Raad daar prijs op stelt. Als de heer Croes dit voor wil stellen als amendement en dit gesteund wordt, dan kunnen we dat regelen. Het Bestuurscollege heeft reeds verklaard in de Memorie van Antwoord dat het geen bezwaar heeft in dergelijke gevallen bericht te zenden aan de Raad. We achten het echter niet nodig om dit ook in de eilandsverordening op te nemen, tenzij de Raad daar prijs op stelt.

Het amendement van de heer M. Croes wordt gesteund door de heren D.G. Croes en C.A. Eman en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De VOORZITTER: Mijne Heren, aan artikel 15 wordt nu dus toegevoegd de zin: "Van zodanige afwijking doet het Bestuurscollege zo spoedig mogelijk mededeling aan de Eilandsraad".

De artikelen 15, zoals gewijzigd, en 16 worden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik merk uit dit ontwerp op, dat men publieke telefoons van een muntautomaat wil voorzien. Volgens mij zijn die publieke telefoons er ten gerieve van het publiek. Ik geloof niet dat het juist is aan deze telefoons een muntautomaat aan te brengen.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik moet U eerlijk zeggen, dat onze fraktie deze zaak niet bestudeerd heeft, omdat wij uit dit ontwerp niet hebben kunnen zien dat dit nu in de bedoeling ligt van het Bestuurscollege. Ik zou willen voorstellen om wanneer het Bestuurscollege ertoe over gaat dit te doen, het plan daartoe eerst aan de Eilandsraad voor te leggen opdat we dan deze zaak kunnen bespreken.

De VOORZITTER: Ik wil aan de Eilandsraad toezeggen, dat alvorens wij er toe overgaan automaten te plaatsen, wij dit eerst met de Eilandsraad zullen behandelen.

Meneer Eman, U hebt gezegd, dat de publieke telefoons er ten gerieve van het publiek zijn. Daar zijn we het allemaal over eens. Maar ik wil U er wel even op wijzen, dat over de gehele wereld publieke telefoons er ten gerieve van het publiek zijn, maar daar voor door het publiek betaald wordt.

Zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp in zijn geheel aangenomen, zoals gewijzigd.

6. Ontwerp-eilandsverordening ter uitvoering van artikel 7 van de Eilandsverordening algemene voorwaarden telefoondienst 1959, (Tariefverordening telefoondienst 1959) (Ag. no. 1004; bijlage 1959 no. 23).

De algemene beschouwingen worden geopend.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, op de Antillen bestaat nog steeds het systeem, betreffende betalingen aan de overheid, dat de een voor de ander betaalt en dat er weinig rekening wordt gehouden met de sociale factor van de mensen. Gelukkig is het Bestuurscollege van Aruba ertoe overgegaan dit in te zien en zo konden wij zien dat bv. bij de watertarieven met de sociale factor rekening werd gehouden, waardoor de mensen die een kleiner inkomen hebben, minder betalen dan de mensen met een hoger salaris. Het is altijd zo geweest, Mijnheer de Voorzitter, dat bij de Telefoondienst dit nog erger het geval was, want vele mensen die een telefoon hebben, gebruiken ze slechts enkele keren per week of per maand, terwijl er anderen zijn die een paar keer per uur die telefoon gebruiken. Toch moet de laatstgenoemde persoon net, zoveel betalen als eerstgenoemde, terwijl bovendien de mensen, die buiten de stad woonden een hoger bedrag betalen; vroeger was dat f. 20,- of f. 25,- en hij die in de stad de telefoon de hele dag gebruikt, betaalt slechts f. 15,-. De kleine man betaalt dus voor de grote man. De grote man krijgt dus meer service van de Telefoondienst, terwijl de kleingesalariëerde meer betaalt.

Mijnheer de Voorzitter, het doet mij genoegen, dat het Bestuurscollege een willig woord gehad heeft voor het verzoek van de gemeenschap, om ertoe over te gaan deze zaak te herzien en een nieuwe regeling in het leven te roepen. Het Bestuurscollege is hiertoe overgegaan, als ik me niet vergis, ongeveer een jaar geleden en het resultaat is dat wij enkele maanden geleden dit ontwerp ter behandeling kregen en wij zijn vanavond hier gekomen om deze regeling aan te nemen.

Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij en ik kan zeggen de hele gemeenschap is blij, dat velen, die de telefoon als een behoefte en niet als luxe hebben, minder zullen gaan betalen omdat de telefoon inderdaad een behoefte is, zoals ik zeg, en niet een luxe. Een andere groep zal veel meer betalen, maar dat komt omdat ze de telefoon heeft voor haar zaken en voor andere doeleinden.

Onze fraktie gaat met dit ontwerp akkoord, Mijnheer de Voorzitter, en U heeft onze volle steun . Dank U.

Overgegaan wordt tot de artikelsgewijze behandeling:

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden aangenomen de artikelen 1 en 2.

Artikel 3:

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, in artikel 3 zou ik "de 15de van de maand" gaarne gewijzigd zien in "de 25ste van de maand". Het komt dikwijls voor, dat de mensen, die op de Lago werken, hun geld pas op de

llde krijgen. En ze wonen soms ver van de stad, zodat het niet altijd mogelijk is nog vóór de 15de hun rekening te komen betalen. Ik geloof niet dat het Bestuurscollege bezwaar zal hebben om dit tien dagen te verlengen.

De VOORZITTER: Mag ik het Hoofd van de Telefoondienst vragen of er misschien administratieve bezwaren bestaan om deze datum te verschuiven met tien dagen?

De heer HOLLANDER: Ik denk het niet, Mijnheer de Voorzitter.

De heer F. WERNET, gedeputeerde: Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen voorstellen om in plaats van op "de 25ste" "de 20ste" te stellen.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik bedoelde ook de mensen, die de 22ste hun salaris ontvangen.

Het voorstel van de heer E.R. Finck wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Aangenomen worden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming de artikel 3, zoals gewijzigd, 4, 5 en 6.

Artikel 7:

De heer M. CROES: Ik stel met genoegen vast, Mijnheer de Voorzitter, dat voortaan iedere aangeslotene op de telefoon, gerechtigd is op een exemplaar van de telefoongids. Laten we hopen dat het niet teveel op de kosten zal drukken.

Aangenomen zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming de artikelen 7, zoals gewijzigd bij Nota van Wijziging, 8 en 9, alsmede de considerance en het ontwerp in zijn geheel.

Vastgesteld wordt eveneens, zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming de bijlage bij de Tariefverordening Telefoondienst, zoals gewijzigd bij Nota van Wijziging.

7. Brief van het Bestuurscolle dd. 27 mei 1959 no. 3021, betreffende transformatorruimte bij het bestuurskantoor te Oranjestad (Bijlage 1959 no. 24).

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, wij hebben geen Memorie van Antwoord ontvangen.

De VOORZITTER: Inderdaad, Meneer Finck, wij zijn laat met ons antwoord. Het is nl. vanmorgen pas binnen gekomen en sta mij dan toe om in deze vergadering uit te leggen, datgene waarover vragen werden gesteld in de afdelingen. Er werd gevraagd waarom de overheid dit bedrag moet betalen aan de Elmar en waarom de Elmar niet verplicht is deze kosten zelf te dekken. De zaak zit zò: de Elmar is volgens de concessie verplicht om de transformatorinstallatie aan te brengen voor eigen rekening. Echter bepaalt de concessie niet of de Elmar verplicht is de leiding van de transformator naar het bestuurskantoor ondergronds of boven de grond aan te leggen; daar is de Elmar niet toe verplicht,

Nu heeft het Bestuurscollege het nodig geacht om voorwaarden te stellen zodat deze leiding voor het bestuurskantoor ondergronds wordt aangelegd. En omdat de Elmar daartoe niet verplicht is, is het billijk dat het eilandgebied het verschil in de kosten, dus de meerkosten van de ondergrondse aanleg, betaalt. Het gaat hier om een bedrag van f. 3.300,-; dat zijn dus de kosten van het graafwerk, speciaal voor kabels, schakelaar, asfalteren, enz.

Ik geloof hiermee te kunnen volstaan.

Het voorstel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

8. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 juli 1959 no. 412, betreffende veiligheidsmaatregelen aan de stranden (Bijlage 1959 no. 25).

De VOORZITTER: Ook hier is er nog een vraag die onbeantwoord is. Er zijn indertijd in de afdelingen diverse vragen gesteld en die werden beantwoord op één na. Die ene vraag was te mogen vernemen welk bedrag nog op de post voor onvoorziene uitgaven beschikbaar is. Dit saldo bedraagt op het ogenblik f. 26.380,-.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, er is een klein verschil van mening tussen het Bestuurscollege en mij; misschien ligt het in de terminologie; U zegt de strook van 25 m. is gereserveerd voor de zwemmers en de strook van 50 m. voor de skiërs. U wilt dus een strook overhouden van 25 m. als neutrale zone. Maar U zegt ook dat U door radio- en krantenberichten zal laten omroepen, dat de skiërs niet dichterbij behoren te komen dan 25 m. Dezelfde fout is weer gemaakt in de Memorie van Antwoord.

De VOORZITTER: U heeft gelijk, Meneer Finck, in de eerste zin van lid b moet 25 m. zijn 50 m. We zullen dit alsnog wijzigen.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, toen dit onderwerp in de afdelingen naar voren werd gebracht heb ik gezegd dat dit niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort, maar tot de bevoegdheid van het Land. Het Bestuurscollege is het niet met mij eens, Mijnheer de Voorzitter, maar ik handhaaf mijn mening.

Mijnheer de Voorzitter, U wil laten omroepen om te waarschuwen om met motorboten enz. niet dichter dan 50 m. bij het strand te komen. Wat voor sanctie kunt U daarop leggen?

De VOORZITTER: Meneer Eman, wij zijn bezig met een wijziging op de politieverordening, waarbij de strafbepalingen hiervoor worden opgenomen.

De heer C.A. EMAN: Dus Uw voorstel wordt een aansluiting of wijziging op de politieverordening?

De VOORZITTER: Juist. Wat het eerste deel van Uw betoog betreft heer Eman, U stelt dat dit een landszaak is. Ik wil U er even op wijzen, dat het eilandbestuur de stranden niet gaat afsluiten, slechts dan zou het zich begeven op het terrein van de Landsregering. Wat het eilandsbestuur doet is waken voor de orde en de veiligheid. Ik wil daarbij opmerken, dat, indien het eilandsbestuur van Aruba niet voor de orde en

veiligheid zou mogen waken ook op het water, wie zou het dan doen? Als we dat niet konden doen, zouden we ook niet in de haven voor de orde en veiligheid kunnen waken. Dat wij dit doen op het water aan de stranden is een zuivere eilandszaak en we begeven ons niet op het terrein van het Land.

De heer F. HERNANDEZ: Ik zou willen vragen of ook een verbod tot speervissen niet in de wettelijke regeling opgenomen kan worden. Hiermede kunnen ongelukken gebeuren, die ernstig kunnen zijn.

De VOORZITTER: Uw voorstel is om binnen die 50 m. behalve het skiën ook te verbieden het speervissen?

De heer F. HERNANDEZ: Juist, Mijnheer de Voorzitter, op de plaatsen, die aangewezen worden als badplaatsen.

Het voorstel van de heer F. Hernandez wordt gesteund door de heren E.R. Finck en M. Henriquez.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, gewoonlijk schieten de mensen niet aan de stranden, omdat daar haast geen vissen zijn.

De VOORZITTER: Dat is zo, meneer Croes. Maar zouden er amateurvissers zijn die dat nog niet weten, en het op de stranden gaan proberen, dan zit er wel gevaar in. We moeten denken "safety first".

Ik stel voor dat ook dit wordt opgenomen in de wijziging van de politieverordening, waarmee het Bestuurscollege nog zal komen bij de Raad.

Het voorstel van het Bestuurscollege wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

9. Brief van het Bestuurscollege dd. 9 juli 1959 no. 5913, betreffende het verlenen van een gunstgave wegens betaalde invoerrechten door de Stichting Cultureel Centrum Aruba (Bijlage 1959 no. 26).

De algemene beschouwingen worden geopend.

De heer L.A.I. Chance: Mijnheer de Voorzitter, ik wil even vragen of het niet mogelijk is om dit bedrag van fl. 3.225,83 af te trekken van de subsidie van fl. 16.000,-, die al goedgekeurd is waarvoor de Stichting Cultureel Centrum Aruba in aanmerking komt. Het lijkt mij dat deze bedragen niet uitgegeven worden ten gunste van het algemeen belang van de bevolking van Aruba, maar alleen ten gunste van een bevoorrechte groep mensen, die alleen de belastingbetalers geld gaat kosten. Ik heb laatst in de kranten gelezen dat deze stichting veel vrije kaarten weggeeft; als men de gebruikers van deze vrijkaarten eerst laat betalen, zou men geld bijeen kunnen krijgen, zonder bij ons te komen vragen om gunstgaven. Alhoewel ik op het ogenblik niet wil tegenstemmen, wil ik het Bestuurscollege toch aanraden om als zulke aanvragen in de toekomst binnen komen, die bedragen af te trekken van de subsidie, die de stichting jaarlijks krijgt. Dank U.

Het voorstel van het Bestuurscollege wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

10. Brief van het Bestuurscollege dd. 15 juli 1959 no. 4696, waarbij wordt aangeboden het verslag van de Algemene Rekenkamer over 1958 (Bijlage 1959 no. 27).

De heer J. GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, toen het voor ons liggende verslag van de Algemene Rekenkamer behandeld werd in de afdelingen, kon ik helaas wegens ziekte, die vergadering niet bijwonen. Daarom zou ik gaarne alsnog gebruik willen maken van deze gelegenheid om een korte opmerking te doen in verband met dit verslag.

Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wens ik geen verwijt te uiten aan het adres van het Bestuurscollege, maar slechts een ernstig beroep te doen op dit college, om niet na te laten alles te doen wat in zijn vermogen ligt, opdat de controles, die uitgeoefend dienen te worden door de Algemene Rekenkamer, tijdig plaats kunnen vinden.

Het is inderdaad betreurenswaardig dat de begrotingsrekening over het dienstjaar 1956 de Algemene Rekenkamer nog niet had bereikt op 31 december 1958. Eveneens is het betreurenswaardig, dat de begrotingsrekening voor het dienstjaar 1957 evenmin de Algemene Rekenkamer had bereikt op de bovenaangehaalde datum.

Mijnheer de Voorzitter, de comptabiliteitsvoorschriften zijn juist in het leven geroepen om nageleefd te worden. Zo kunnen wij niet doorgaan. Daarom zou ik alsnog gaarne van het Bestuurscollege willen vernemen of de begrotingsrekening voor het dienstjaar 1956 reeds bij de Algemene Rekenkamer is ingediend? En wanneer kan de Algemene Rekenkamer de begrotingsrekening over het dienstjaar 1957 tegemoetzien? En ook die van de Watervoorzieningsdienst over het dienstjaar 1957?

Het is ook betreurenswaardig dat de gedetailleerde afspraak met betrekking tot het verrichten van de verschillende controles, welke in 1955 met de Landsaccountantsdienst is gemaakt, niet door de Eilandsaccountantsdienst kon worden uitgevoerd. Als ik het goed heb, dan zijn de diensten van Openbare Werken en Watervoorzieningsdienst sedert 1956 en Telefoondienst sedert 1957 niet gecontroleerd. Ook is er een achterstand in de controle van subsidies, volkswoningen, centrale administratie, enz. Naar mijn bescheiden mening zijn deze controles zeer nuttig en ook noodzakelijk. Heeft de Accountantsdienst misschien krachten tekort om deze gedetailleerde controles uit te oefenen, dan moet deze dienst zonder verlies van tijd, meer krachten in dienst nemen. Ik ben ervan overtuigd, dat Mulo-krachten capabel zijn om deze eenvoudige controle-werkzaamheden uit te oefenen. En er is een aantal Mulo-krachten die al maanden, ja zelfs al jaren rondlopen zonder werk! Laat het Bestuurscollege maar met de nodige voorstellen komen.

Nogmaals wens ik van deze plaats een ernstig beroep te doen op het Bestuurscollege, om te willen bewerkstelligen dat op zeer korte termijn, een aanvang wordt gemaakt met de gedetailleerde controles bij de verschillende diensten van het eilandgebied Aruba. Ik dank U.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, uit het verslag van de Algemene Rekenkamer en de bemerkingen van het Bestuurscollege, merk ik op, dat er vermoedelijk een meningsverschil bestaat tussen het Bestuurscollege en de Rekenkamer t.a.v. het gebruik van dienstauto's. Het Be-

stuurscollege zegt, dat er een lijst van nummers van dienstwagens aan de Politie is verschaft, die na een zekere tijd niet op straat behoren te zijn. De Rekenkamer stelt dat de Politie een zodanige lijst nooit heeft ontvangen. Ik wil in het midden laten of zij al of niet verstuurd is, maar om alle misverstanden uit de wereld te helpen zou ik het Bestuurscollege in overweging willen geven een nieuwe lijst te verstrekken, dan kan er controle uitgeoefend worden.

In de tweede plaats merk ik op dat wederom de achterstand in het innen van huren van volkswoningen gestegen is tot fl. 51.000,-. Kunt U, Mijnheer de Voorzitter, verklaren tengevolge waarvan deze achterstand steeds blijft stijgen?

De heer L.A.I. CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, ik moet ook even op die dienstauto's terugkomen, want alhoewel het Bestuurscollege zegt, dat er een lijst bij de Politie ligt, weet ik niet of de Politie volgens deze lijst werkt. Ik zie iedere avond gouvernementsdienstauto's op ongewenste plaatsen te San Nicolaas geparkeerd. Ik zou willen vragen of het mogelijk is dat het Bestuurscollege met de Regering dit probleem op kan nemen en ook een lijst van de Regering vragen om aan de Politie te geven van de regeringsauto's, gebruikt worden. Bv. D. 64 staat iedere avond op San Nicolaas op plaatsen waar geen controle wordt uitgeoefend op de bestuurder. Ik denk dat dit ongewenst is en een verspilling van het geld dat wij moeten betalen, alleen maar om iemand een auto te verstrekken voor joy-riding. Daarom wil ik vragen om een nieuwe lijst te geven aan de Politie en ook te vragen of het mogelijk is van de Regering een lijst te verkrijgen, zodat op deze auto's controle wordt uitgeoefend. Dank U.

De VOORZITTER: De heer Geerman kan ik antwoorden, dat de eindrekening 1956 inmiddels is ingediend bij de Algemene Rekenkamer. Het is inderdaad zo, dat de Accountantsdienst onderbezet was in 1956, maar daar is inmiddels verandering in gekomen. De bezetting is op peil gebracht. Dat men daar een achterstand had bij het eenvoudige controle-werk is te wijten aan het feit dat het Bestuurscollege nogal veel gebruik heeft gemaakt van de Accountantsdienst voor advieswerk. Men heeft de laatste jaren i.v.m. de vele plannen en overeenkomsten veel advieswerk moeten doen en daardoor is het controle-werk enigszins achtergebleven. Men is nu druk bezig dit in te lopen. U ziet in het antwoord van het Bestuurscollege is reeds toegezegd, dat we thans al onze aandacht geven aan het inlopen van deze achterstand in het controle-werk, waar ik nog aan kan toevoegen, dat voortaan de eindrekening, ingaande volgend jaar, door de Tabuleerdienst zal kunnen worden gemaakt en dat zal dan ook veel vlugger gaan.

De heer Croes sprak over de lijst, die aan de Politie werd verstrekt. Wij hebben reeds toen wij dit lazen in het rapport van de Rekenkamer, de Politie nogmaals geattendeerd op deze lijst, die men daar inderdaad ontvangen heeft. We zullen nagaan of er behoefte aan bestaat en zo ja, dan zullen wij gaarne ingaan op het voorstel van de heer Croes om een nieuwe lijst samen te stellen en die naar de Politie te sturen.

Wat betreft de achterstand bij de invordering van de huren van de volkswoningen, kan ik de heer Croes mededelen dat we een advokaat hebben ingeschakeld, zodat het Bestuurscollege hoopt binnen zeer korte

tijd een verbetering te brengen in deze post. De opdracht is gegeven om op meer krachtige wijze in te vorderen waar zulks nodig en verantwoord is.

Wat het voorstel van de heer Chance betreft moet ik er wel op wijzen, dat het Bestuurscollege moeilijk het Land kan uitnodigen ons een lijst te sturen ter controle op de landsauto's. Dit moet van het Land uitgaan. Misschien dat ik dit als waarnemend Gezaghebber op kan nemen met de Landsregering. Ik zal het voorstel van de heer Chance gaarne in overweging nemen.

De heer L.A.I. CHANCE: Dat wil ik graag hebben, Mijnheer de Voorzitter, en ik wil ook corrigeren, dat die auto D.-61 was, niet D-64.

De heer J. GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, als ik U goed heb begrepen, dan wordt er binnenkort een aanvang gemaakt met de gedetailleerde controles bij de verschillende diensten. Is dat zo, Mijnheer de Voorzitter?

De VOORZITTER: Inderdaad, meneer Geerman, er is reeds mee begonnen. De Accountantsdienst heeft nu minder advieswerk te doen, zodat ze dus meer personen kunnen inschakelen bij dit controle-werk.

De heer J. GEERMAN: Ja, want er is een hele achterstand.

De VOORZITTER: Laat ik dit even zeggen: de controles op de belangrijkste diensten werden gehandhaafd. Maar ik moet toegeven, dat er kleinere kantoren zijn, waar controle had moeten plaatsvinden en die zijn enigszins verwaarloosd. Nogmaals we zijn bezig dit in te lopen.

Op voorstel van de Voorzitter wordt het verslag van de Algemene Rekenkamer zonder hoofdelijke stemming voor kennisgeving aangenomen.

11. Brief van het Bestuurscollege dd. 24 juli 1959 no. 377, betreffende aanvraag van grond in eigendom door de Israelitische Gemeente op Aruba voor de bouw van een synagoge (Bijlage 1959 no. 29).

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter,de kerkgenootschappen, die grond vragen in eigendom, krijgen reeds een korting van 50% op de normale prijs. Israëlitische Gemeenschap zal ertoe overgaan haar eerste kerk te bouwen. Ik geloof, dat de gelden niet zo makkelijk bij elkaar te brengen zijn en aangezien dit de eerste kerk is van deze gemeenschap, zou ik willen vragen om de prijs alsnog te verlagen en te brengen op f. 1.- per M2. Ik hoop dat de leden van de Raad hiermee akkoord kunnen gaan, omdat het hier toch gaat om een kerkgenootschap.

Het voorstel van de heer E.R. Finck wordt gesteund door de heren J. Geerman en F. Hernandez.

De heer P. CROES: Mijnheer de Voorzitter geldt dit dan voor alle kerken in de toekomst?

De VOORZITTER: Meneer Croes, het gaat op het ogenblik alleen over dit geval.

De heer P. CROES: Maar ligt het niet in de bedoeling van de heer Finck dit later voor alle gemeenten te doen gelden?

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, we kunnen dit voorstel niet aannemen voor de toekomst, maar ik geloof wel dat volgende keren, als een kerkgenootschap een soortgelijk verzoek doet en/of heeft doen kennen, dat het niet bij machte is direkt een groot bedrag uit te geven, dat de Raad dan hiertoe kan overgaan.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, het voorstel van de heer Finck wordt door onze fraktie toegejuicht, wij geven dan ook onze steun.

De VOORZITTER: Mag ik vragen of er iemand hoofdelijke stemming wenst over het voorstel van de heer Finck? Niemand? Dan wordt dit ontwerp zodanig gewijzigd, dat de prijs van de grond wordt f. 1.- per M2 i.p.v. f. 3,75.

Ik moet U er wel op attenderen dat dit besluit gesanctionneerd moet worden door de gouverneur.

Zonder hoofdelijke stemming wordt het voorstel van het Bestuurscollege, zoals gewijzigd, aangenomen.

12. Ontwerp-eilandsverordening tot vaststelling van het slot van de rekening over het dienstjaar 1955 (Ag. no. 2967; bijlage 1959 no. 30).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt het ontwerp aangenomen.

13. Beroepschrift dd. 12 augustus 1959 van C.O. Richardson tegen het besluit van het Bestuurscollege dd. 29 juli 1959 no. 1032, tot tijdelijke intrekking van zijn huurautovergunning (Ag.no. 8762; bijlage 1959 no. 31).

De heer J. GEERMAN: Ook bij de behandeling van deze aangelegenheid, Mijnheer de Voorzitter, was ik niet aanwezig in de afdelingsvergadering om mijn visie over deze zaak uit te spreken. Daarom wens ik even het woord te voeren bij deze gelegenheid.

Hedenavond is de Eilandsraad bijeen om een beslissing te nemen inzake het voor ons liggende verzoekschrift van C.O. Richardson, tegen het besluit van het Bestuurscollege dd. 29 juli 1959 no. 1932, tot het tijdelijke intrekken van zijn huurautovergunning voor de duur van drie maanden.

Mijnheer de Voorzitter, volgens mijn bescheiden mening heeft Richardson een zeer ernstige overtreding begaan en heeft daarvoor de goede naam van Aruba als toeristenoord, zeer zeker schade berokkend. M.i. is het Bestuurscollege in deze zeer correct opgetreden. Een strenge straf is zeer zeker op haar plaats!

Bij mij gaat het er niet om dat de familienaam Richardson is of dat hij een aanhanger is van partij X of dat hij een dure auto heeft aangeschaft... néé.... bij mij gaat het alleen om het gepleegde feit! En het gepleegde feit spreekt voorzichzelve!

Het is een ieder bekend dat Aruba millioenen heeft geïnvesteerd om de economische basis van het eilandgebied te verbreden op het gebied van toerisme, en daarom kunnen wij ons niet de luxe permitteren om gevallen als dat van Richardson, zomaar voorbij te laten gaan, zonder behoorlijk in te grijpen.

Verder was de heer Richardson zo brutaal tegenover het Bestuurscollege, om maar doodeenvoudig door te blijven rijden, niettegenstaande het feit, dat zijn huurautovergunning door dit college was ingetrokken. Hij hield pas op met rijden als taxi-chauffeur na aanzegging daartoe door de politie. Misschien kan de Voorzitter ons naar aanleiding hiervan mededelen hoe Richardson bij de Politie bekend staat als taxi-chauffeur.

Laat deze straf tevens een ernstige waarschuwing zijn voor de andere taxi-chauffeurs! Want tegenover de toeristen moeten zij onze "goodwill-ambassadors" zijn. Richardson was zeker geen "goodwill-ambassador" op 18 december 1958.

Laten we daarom allen beseffen dat het algemeen belang ten alle tijde prevaleert boven het persoonlijk belang. En hedenavond zullen we het algemeen belang van Aruba dienen, door de beslissing van het Bestuurscollege te handhaven.

De heer F.S. KELLY: Mijnheer de Voorzitter, als volksvertegenwoordigers zien wij ons heden geplaatst voor het feit dat een der bewoners van het eilandgebied Aruba zijn recht in hoogste instantie zoekt bij deze raad en dus zijn volle vertrouwen geeft in de uitspraak der volksvertegenwoordiging.

Wij kunnen de heer Richardson verzekeren dat zijn zaak zeer neutraal zal worden behandeld en dat de uitspraak van de zaak voor 100% de gevoelens van de bevolking uitdrukt.

Na informatie is gebleken, Mijnheer de Voorzitter, dat de heer Richardson in het verleden meermalen overhoop heeft gelegen met de Hermandad en waarschuwingen en bekeuringen kreeg omdat hij zijn auto aan de verkeerde kant van de weg had geparkeerd en het weigeren om op de standplaats der huurauto's te parkeren, terwijl hij de vermaningen van de Commissie van Openbaar Vervoer negeerde.

Het is verder gebleken dat de heer Richardson meermalen is betrapt op het plegen van hetzelfde feit als waarvoor hij nu is gestraft, doch hij kan er niet toekomen enige aandacht te schenken om zijn handelswijze te veranderen, want hij heeft zelfs herhaaldelijk deze verleiding niet kunnen weerstaan. Uiteindelijk heeft het Bestuurscollege zijn vergunningen voor 3 maanden ingetrokken.

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben steeds met vertrouwen in de toekomst gewerkt voor een toeristenindustrie en dat blijft immer onze volle aandacht behouden en wij kunnen niet toelaten, dat een enkeling afbreuk doet aan wat met zoveel inspanning wordt opgebouwd door ons allen.

Het spreekt vanzelf dat de heer Richardson zich benadeeld voelt door de uitspraak van zijn rechters en tenslotte bij de Eilandsraad zelf om hulp kwam vragen. De heer Richardson is, ondanks dat zijn vergunning werd

ingetrokken, toch blijven doorrijden. Mijnheer de Voorzitter, wanneer wij verder een blik slaan in het verleden van de heer Richardson, kan er voor ons geen andere uitspraak zijn dan dat wij die van het Bestuurscollege en de Rechter handhaven. En dit is de mening van onze fractie. Hij heeft zich nooit kunnen verenigen met een gegeven bevel, heeft nooit getoond zijn fouten te willen herstellen, maar wil nu een beslissing van het Bestuurscollege vernietigd zien. De heer Richardson heeft te veel op zijn kerfstok dat wij hem een behulpzame hand kunnen bieden; er zit niets anders op, dan dat wij de straf, opgelegd door het Bestuurscollege, ons volle instemming geven; Mijnheer de Voorzitter, wie niet horen wil, moet voelen.

Ik hoop en vertrouw dat de overige leden van deze raad hun volle instemming zullen geven tot dit besluit. Dank U.

De heer D.C. MATHEW: Bij de behandeling van dit agendapunt zou ik graag van de gelegenheid gebruikmaken om enkele woorden te zeggen. Voor mij, en ik geloof voor mijn collega's ook, is dit een onaangename onderwerp. Onaangenaam in die zin omdat wij hier te doen hebben met een vergeldingsmaatregel. Ik kan me slechts met veel moeite voorstellen, dat er maar één mens is, die het leuk vindt om te straffen of om gestraft te worden. Straf is in veel gevallen nodig en in dit geval geloof ik dat zij zeer zeker een nuttig effect heeft bereikt. Daarom kan er niemand het Bestuurscollege kwalijk nemen dat er in dit geval een dergelijke maatregel werd getroffen.

Hoe het ook zij, volgens mij is bij het toedienen van straf het doel dat men voor ogen heeft verreweg het belangrijkste en dit heeft het Bestuurscollege blijkbaar ingezien. Maar juist omdat straf een tweesnijdend zwaard is, heeft daarnevens de overtuiging post gevat, dat zij het uiterste middel moet blijven en dat de aard en mate van de straf hun grens vinden in de sociale noodzaak.

De echte straf, Mijnheer de Voorzitter, die gewetensvormend moet werken is dan ook heel iets anders dan een afschrikkingsmiddel, dat alleen tot overweging zou voeren of het overtreden van gebod of verbod wel genoeg voordeel aanbiedt om daarmede de onaangename gevolgen te compenseren.

De echte straf is weleer een symbolische daad, duidelijk uitdrukking gevende aan de morele afkeuring van het gepleegde onrecht en daardoor een gevoelsoverdracht teweeg brengend, gericht tegen dat onrecht zelf en het Ik als bedrijver daarvan.

Requestrant heeft inderdaad verkeerd gehandeld, niemand kan dit ontkennen, requestrant ook niet, maar als we even hierbij stilstaan en ons even af zouden vragen wat requestrant er toe heeft kunnen brengen om een dergelijke overtreding te begaan, dan zien wij dat het verkeerd handelen van deze man door verschillende factoren kon zijn beïnvloed.

Misschien klinkt dit raar, Mijnheer de Voorzitter, maar ik geloof stellig dat dit een feit is, zo groot als een koe.

Er zijn heel wat mensen, die niet haarfijn het goede van het kwade kunnen onderscheiden. Veel hangt hierbij af van de ontwikkeling en opvoeding die men genoten heeft. Hoeveel intellectuelen maken zich niet schuldig aan overtredingen, terwijl zij drommels goed weten dat zulks niet mag?

Laat staan een onontwikkelde, die de verleiding niet heeft kunnen weerstaan en die misschien niet zo fijngevoelig is voor het ontoelaatbare. Een té strenge straf heeft meestal een verkeerde uitwerking. De beste oplossing zou zijn deze mensen gewetensvorming bij te brengen, wat van blijvende aard is. Het leed, dat de straf als symbool noodzakelijk inhoudt, mag door de overtreder nooit als wraak worden gevoeld, d.w.z. Mijnheer de Voorzitter, als iets dat de straffende overheid genoegen doet. Anders bereikt de straf juist het omgekeerde van wat zij beoogt; de afkeer van de overtreder richt zich dan niet tegen zijn eigen verkeerde daad, maar tegen de straffende hand. Mijnheer de Voorzitter, elke straf is psychologisch mislukt, als de gestrafte in het hem toegebrachte leed niet voelt, de liefde, die er uit spreekt, de wil om zijn betere ik te ondersteunen en te sterken in zijn strijd tegen het niet-behorende. Bereikt echter de straf haar bedoeling, brengt ze de gestrafte tot schuldbesef en berouw, dan is hij in een positie gebracht, waarin hij niet mag blijven. Onverzoend schuldbesef is een zware last, waarschijlijk de zwaarste die een mens te dragen kan krijgen. Daarom behoort elke straf te eindigen in een herstel van normale verhoudingen. En dat kan alleen door het schenken van vergiffenis. Immers Mijnheer de Voorzitter, wij smeken Onze Hemelse Vader elke dag om vergiffenis gelijk wij anderen vergeven.

Zoals ik reeds in de afdelingen betoogd heb, Mijnheer de Voorzitter, betekent deze straf een ramp voor requestrant. Momenteel staat zijn gezin aan de rand van een afgrond. Wat zullen we doen? Laten we ze naar beneden tuimelen of zullen we hen de reddende hand toesteken. De beslissing ligt bij U.

Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat requestrant verkeerd gehandeld heeft, en dat hij hiervoor gestraft moet worden, maar aan de andere kant kan ik zeggen, dat hij er duur voor betaald heeft. Ik verzoek U om verzachtende omstandigheden in overweging te willen nemen. Laten we er geen prestigestrijd van maken.

Dit is immers niet nodig, want het Bestuurscollege heeft 3 maanden opgelegd, er zijn verschillende stemmem in de afdelingen opgegaan om de straf terug te brengen op 1 maand; intussen is het al 2 maanden geworden. Dus ik zie niet in dat wij niet de gulden middenweg kunnen volgen en de straf op 2 maanden brengen. Ik zou willen voorstellen, Mijnheer de Voorzitter, om de straf te doen ophouden met ingang van morgen. Dan is het twee maanden geworden, dus dan hebben wij de middenweg. Ik dank U zeer.

De heer L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, ik wil ook vragen om deze man een laatste kans te geven. Want ongeacht hoe hij ook gehandeld heeft, weten wij drommels goed dat hij fout gehandeld heeft. Maar ik stel ook voor om verzachtende omstandigheden in deze zaak in aanmerking te nemen. Men zegt dat deze man naar de rechter is gegaan en

dat hij eerst beter bij de Raad had moeten komen. Maar om naar de rechter te gaan, is zijn goed recht. Daarom moeten wij als raadsleden het hem niet kwalijk nemen dat hij eerst naar de rechter gaat om te zien of de straf lichter kan worden of helemaal niet wordt gehandhaafd. Verder moeten wij ook in het oog nemen, dat als wij deze man een zware straf opleggen, niet hij maar zijn familie er van gaat lijden. Verder moeten wij als raadsleden en volksvertegenwoordigers niet zomaar ingaan op of helemaal niet buigen voor een aanklacht van een Amerikaanse, die hier maar alleen komt om een goede tijd te hebben. Natuurlijk willen wij alles in het werk stellen om het toeristenverkeer te bevorderen, maar als het zover komt dat wij iemand het brood uit de mond stoten om deze mensen zoet te houden, dan kan ik niet meewerken om dit te doen. En als arbeidersvertegenwoordiger kan ik er niet aan meewerken om het brood uit de mond van een arbeider en zijn familie te stoten, hoe slecht hij ook gehandeld mag hebben. Ik zou zeggen, laten wij deze man een kans geven en, zoals de heer Mathew heeft voorgesteld, zijn straf op 2 maanden terugbrengen en hem weer zijn vergunning teruggeven en hem waarschuwen dat als hij weer eens een andere overtreding gaat, dan wel een zware straf opgelegd wordt of zijn vergunning afgenomen zal worden. Daarom vraag ik t.b.v. zijn familie, die ten gevolge van deze maatregel ten gronde kan gaan, om hem een laatste kans te geven. Ik dank U.

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, voorop zij gesteld, dat onze fractie de mening van het Bestuurscollege dat onze toeristen industrie bevorderd en beschermd dient te worden, volkomen deelt. Echter zijn wij van mening dat in het onderhavige geval het Bestuurscollege overgegaan is tot een tè drastische maatregel door de opgelegde schorsing, zijnde drie maanden. Dit vooral waar betrokkene reeds een straf heeft ondergaan door betaling van een transactieboete. Het is niet billijk noch fraai, het opleggen van een dubbele straf en overal wordt door een behoorlijke wetgever er voor gezorgd, dat geen dubbele straf wordt opgelegd. De bijkomende straf door het Bestuurscollege opgelegd, Mijnheer de Voorzitter, is voor betrokkene nog zwaarder dan de hoofdstraf, de betaling van de geldboete. Gedurende drie maanden is hij verstoken gebleven van de mogelijkheid om in zijn brood te voorzien, terwijl al zijn kosten zijn blijven doorlopen. Overigens is het Bestuurscollege overgegaan tot deze drastische maatregelen zonder van tevoren een ernstige en nadrukkelijke waarschuwing te hebben laten horen. Door deze drastische maatregelen brengt het Bestuurscollege de Raad als het ware in èen heel moeilijke positie. Enerzijds, Mijnheer de Voorzitter, ik voel het reeds aan, zijn er leden, die aan de beslissing van het Bestuurscollege niet zouden willen derogeren, anderzijds zijn er leden, die ervoor voelen, vooral omdat het hier betreft de eerste behandeling, om deze drastische maatregel van het Bestuurscollege niet te bevestigen. Hierbij komt nog de omstandigheid, Mijnheer de Voorzitter, dat het Bestuurscollege in gebreke is gebleven binnen de voorschreven tijd van één maand dit beroep door de Raad te laten behandelen. In elk geval, Mijnheer de Voorzitter, is het zo, dat van de 3 maanden schorsing, betrokkene reeds 2 maanden heeft ondergaan.

Ik wil het voorstel van de heer Mathew ondersteunen, Mijnheer de Voorzitter, in deze zin, dat de raad overgaat tot vernietiging van het besluit van het Bestuurscollege, voorzover het betreft de oplegging van de schorsing van drie maanden, opnieuw besluitende deze straf te beperken tot 2 maanden.

De heer E.R. FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat door deze fractie de zaak voldoende toegelicht is. Ik wil echter een ander geluid laten horen, namelijk betreffende de procedure die aangevangen werd door de heer Richardson. Mijnheer de Voorzitter, de wet is er om nageleefd te worden en ik kan niet tolereren, ik kan niet toestaan dat wanneer ik door de wet aangewezen wordt als lid van de beroepsinstantie, dat deze instantie overgeslagen wordt alleen maar om te tonen dat men lak heeft aan deze instantie. Mijnheer de Voorzitter, de wet zegt dat het Bestuurscollege de eerste instantie is en dat de Eilandsraad de beroepsinstantie is. De heer Richardson moest weten, dat de Eilandsraad de plaats is om zijn verzoek in te dienen. Wanneer de heer Richardson dat gedaan had, Mijnheer de Voorzitter, dan had ik meer tijd genomen om deze zaak te bestuderen en kon ik het misschien eens zijn met de heer Mathew, met de heer Chance en met de heer Eman. Mijnheer de Voorzitter, misschien ben ik op dit ogenblik eerder geneigd om naar de kant over te hellen van de heer Mathew, dan naar de kant van de heer Geerman. Maar ik acht mij verschoond om enige beslissing te nemen, die maar enigszins een wijziging brengt in het besluit van het Bestuurscollege omdat ik mij gegriefd voel door het feit, dat de heer Richardson gemeend heeft een beroepsinstantie over te moeten slaan om, zoals velen deze dagen doen, maar direkt naar de rechter te lopen. Mijnheer de Voorzitter, ik neem geen standpunt in de wijziging en ik verzoek U Uw voorstel te handhaven tot drie maanden schorsing.

De heer P. CROES: Mijnheer de Voorzitter, met zeer veel aandacht heb ik vanavond geluisterd naar de woorden van verschillende sprekers en alhoewel het Bestuurscollege in deze correct heeft gehandeld - naar aanleiding van rapporten en adviezen kon het Bestuurscollege niets anders doen dan de straf van drie maanden op te leggen - is de man reeds gestraft gedurende 2 maanden; er ligt nog een maand voor ons en voor hem. In een democratisch land, waar men door een democratische regering wordt bestuurd, hoort men nooit het geluid: Wie niet horen wil moet voelen. Daarom voel ik ook veel voor het voorstel van de heren Mathew en Chance om in plaats van de heer Richardson 3 maanden te straffen, er 2 maanden van te maken.

De heer M. CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik heb met veel genoegen de woorden van de heer Kelly aangehoord, toen hij zeide dat de heer Richardson gerust kan zijn dat zijn zaak hier zo'n neutraal mogelijk behandeling zal vinden. Maar een zo'n neutraal mogelijke behandeling wil nog niet zeggen dat men blindelings voorstelt om de beslissing van het Bestuurscollege te handhaven. De Raad handelt hier als beroepsinstantie, als onafhankelijke lichaam. Hij is geroepen om beslissingen van het Bestuurscollege te handhaven of te wijzigen. Daarbij moeten we ons niet laten leiden door partij politieke bedenkingen. We moeten ons niet laten leiden door de prestige-kwestie: Wij moeten ons Bestuurscollege ten koste van alles steunen. Er zijn veel argumenten aangvoerd, waarom de heer Richardson een straf verdient. Hij heeft niet correct gehandeld, dat is waar. Maar wij moeten ook de zaak onafhankelijk bekijken. Wij moeten zo mogelijk trachten het recht te vinden en dat onafhankelijk te doen. Het opwindend betoog van de heer Finck doet helemaal geen goed. De heer Finck heeft blijkbaar te lange tenen. Het is voldoende naar voren gebracht, dat de heer Richardson naar de rechter is gelopen omdat hij vermoedelijk verkeerde adviezen heeft ingewonnen. Hij was niet op de hoogte, dat de Raad in deze als

beroeps-instantie fungeerde. Als de heer Finck, hoewel hij zoveel van de wet houdt, de wet overtreedt en hem een straf wordt opgelegd door de rechter in eerste aanleg, dan verwacht hij ook niet dat het Hof zulk een houding zal aannemen ten aanzien van hem. Dus deze houding van de heer Finck past niet als de Raad zich moet uitspreken als beroepsintantie. Ik ben voor het voorstel van de heer Mathew.

De heer J. GEERMAN: Mijnheer de Voorzitter, vergun mij nog een zeer korte opmerking te maken naar aanzien van de opmerkingen van de vorige sprekers. Mijnheer de Voorzitter, vanavond hebben wij te maken met een probleem. Al de vorige sprekers zien dit probleem alleen van de zijde van Richardson. Ze moeten dit probleem volgens mijn bescheiden mening op een ruimere wijze bekijken. Het is zo, dat toen het eilandgebied Aruba millioenen investeerde om te trachten de economische basis te verbeteren, om te trachten het probleem der werkloosheid op te lossen, meneer Richardson als een spelbreker gekomen is en een overtreding heeft begaan die rechtstreeks tegengestelde is aan wat deze Eilandsraad en het Bestuurscollege bezig zijn, reeds jaren te doen, dat is te proberen, zoals ik zoëven heb gezegd, de economische basis van Aruba te verbeteren. Wij moeten dus de zaak niet bekijken naar de persoon Richardson. Men moet de zaak bekijken, Mijnheer de Voorzitter, op een andere wijze. Laat ik het zo stellen: Wat de taxi-chauffeur Richardson heeft gedaan, helpt hij daarmee het probleem der werkloosheid? Neen, Mijnheer de Voorzitter. En wat het raadslid Croes heeft gezegd over het probleem der werkloosheid, dit is een zeer ernstige probleem. Ik heb er over gesproken in 1949 in de Staten, reeds 10 jaren geleden.En ik zie de straf, opgelegd aan Richardson nauw verbonden aan het probleem der werkloosheid. Want als men zo doorgaat, de taxi-chauffers onbestraft of gedeeltelijk gestraft door te laten gaan, dan zullen wij in een jaar tijd zien, dat zeer weinig toeristen nog hier op Aruba zullen komen. En de toeristen die hier waren geweest, die zullen ook niet terugkomen. Ik heb van verschillende kanten reeds gegronde klachten gehoord. Ik ben een beetje voorbarig, Mijnheer de Voorzitter, maar misschien kunt U later over dat chapiter uitwijden. Mijnheer de Voorzitter, wat het raadslid Mathew en ook de heer Chance naar voren hebben gebracht, nl. dat men de straf die opgelegd is, van 3 maanden op 2 maanden moet brengen, daar ben ik het niet mee eens. Ook zijn er zodanige voorstellen van de heren Croes en Eman. Mijnheer de Voorzitter, het gaat bij mij niet om een prestige-kwestie, om precies de beslissing van het Bestuurscollege te handhaven. Het gaat veel verder, Mijnheer de Voorzitter, hier moeten wij perk en paal stellen. Wij moeten hier ingrijpen. Willen wij de toeristen-industrie bevorderen, dan kunnen wij niet tolereren dat begane overtredingen als die van Richardson zo maar laten passeren, gedeeltelijk gestraft. Er is gezegd: Wij moeten naar zijn familie kijken, naar de dure auto die hij heeft aangeschaft; niet naar de schade die hij berokkent aan het eilandgebied Aruba, daar houden wij geen rekening mee, omdat het om zo te zeggen een ongeschoolde is, die niet genoeg opleiding heeft genoten, enz, enz.; wij moeten medelijden hebben. Maar wie heeft dan medelijden met de werklozen op Aruba, Mijnheer de Voorzitter? Met hen moeten wij ook medelijden hebben. Want Richardson is het begin. Richardson kan de oorzaak zijn, dat andere families zonder werk komen te zitten. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, wens ik met nadruk te verklaren dat ik de straf die opgelegd is aan Richardson, wens te handhaven. Ik dank U.

De heer D.C. MATHEW: Ja, Mijnheer de Voorzitter, ik geloof toch wel dat er hier of daar een misverstand is, want deze man is volgens mij het slachtoffer geworden van de omstandigheden. Toen de vergunning van deze man ingetrokken werd, is hij, gelijk een ieder zal doen, naar een praktizijn toegegaan om juridisch advies te krijgen. Deze praktizijn heeft onverwijld en zonder opdracht van de heer Richardson de Gezaghebber en het Bestuurscollege gedagvaard om voor het Gerecht te verschijnen. Toen later bleek, dat deze praktizijn iets dergelijks gedaan had, is de heer Richardson naar de Gezaghebber gegaan en heeft zijn verontschuldigingen aangeboden. Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat alle raadsleden hier vader zijn, en ik kan mij best voorstellen hoe het is als de kinderen 's morgens schreeuwen: Papa, ik heb honger, en men kan de kinderen niet te eten geven. Deze man heeft berouw om zijn daad. Wat zullen wij dan doen? Ik begrijp wel, zoals ik reeds betoogd heb, dat deze man verkeerd gehandeld heeft, maar wat zullen wij doen? Hij heeft verkeerd gehandeld. Hij heeft spijt. Hij is overal gegaan om zijn verontschuldigingen aan te bieden en wij strijden nog met de ijzeren hand door te zeggen: toch 3 maanden. Ik vind dit niet goed, Mijnheer de Voorzitter. Ik dank U.

De heer C.A. EMAN: Ik heb van de heer Finck mogen horen, Mijnheer de Voorzitter, dat hij zich gegriefd voelt omdat de betrokkene zich tot de rechter heeft gewend, met terzijde stelling van de Raad als beroepsinstantie. Mijnheer de Voorzitter, ik wil aannemen dat de heer Finck spreekt als leek. Het is zelfs een grondwettelijk voorschrift dat iemand onttrokken kan worden aan de bevoegde rechter. Mijnheer de Voorzitter, in alle beschaafde landen, vooral in Nederland, komt het dagelijks voor, dat bij dergelijke geschillen, de zaak aan de rechter wordt voorgelegd. Betrokkene heeft niets slechts gedaan. Hij heeft de Gezaghebber of het Bestuurscollege niet gedagvaard, beweren de dat zij een strafbaar feit hebben begaan. Neen, hij wou een uitspraak hebben over de verklaring van deze verordening.

Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij dat hij zelfs niet in hoger beroep is gegaan. Ware hij in hoger beroep gegaan, Mijnheer de Voorzitter, dan konden wij vandaag spreken over een arrest. Arresten van onze hoogste rechts-instantie ontstaan juist door het brengen van dergelijke geschillen voor de rechter. Dus Mijnheer de Voorzitter, de heer Finck hoeft zich helemaal niet gegriefd te voelen. Integendeel, deze man heeft niets anders gedaan dan wat hem wettelijk toekomt. Wij behoeven ons helemaal niet gegriefd te voelen. Konden wij, zoals in Nederland beschikken over duizenden arresten van de hogere Gerechten, Mijnheer de Voorzitter, dan zou dit voor onze rechtspraak een voorbeeld tot navolging geweest zijn. Wij moeten blij zijn Mijnheer de Voorzitter, wanneer geschillen aan de rechters worden voorgelegd teneinde in hoogste instantie te worden beslist; daar hebben wij voordeel van; zoals reeds door mij gezegd: zo ontstaan de arresten. Richardson heeft niets slechts gedaan door zich tot de rechter te wenden, denkende dat de onderhavige verordening anders geïnterpreteerd moest worden. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, wil ik een beroep doen op de heer Finck, om zich niet gegriefd te voelen omdat daarvoor hier geen plaats is. Aan de andere kant, Mijnheer de Voorzitter, wat de vorige sprekers hebben gezegd over het probleem der werkloosheid en dat alles in duigen zal vallen, omdat Richardson dit strafbare feit heeft gepleegd, dat de millioenen die geinvesteerd zijn op Aruba daarvan gaan lijden, ook het eilandgebied gaat lijden, Mijnheer de Voorzitter, omdat de verleiding niet kon weerstaan een paar rijke Amerikanen een paar dol-

lars te veel te rekenen, dat vergeet ik niet. Ik zeg niet dat het goed is Mijnheer de Voorzitter, maar ik kan het mij wel voorstellen dat een taxi-driver, die, gelijk de heer Mathew heeft gezegd, geen voldoende ontwikkeling heeft genoten, in die verleiding kan vallen. En, Mijnheer de Voorzitter, ik denk niet dat wij als beroepsinstantie, drastische maatregelen moeten nemen. Ik wil U voorstellen Mijnheer de Voorzitter, dat de Raad beslist, en hierbij doe ik speciaal een beroep op de heer Finck, want die begon te zeggen dat hij eerder zou overhellen naar onze kant indien hij niet gegriefd was, dat hij het zo opvat, zoals het door de wetgever is bedoeld. Ik dank U.

De heer E.R. FINCK: Nogmaals, Mijnheer de Voorzitter, over de zaak Richardson wil ik niet meer spreken, omdat deze voldoende toegelicht is door verschillende sprekers. Slechts wil ik het weer hebben over hetgeen waarmee ik begonnen ben en waarop de heer Eman geantwoord heeft Mijnheer de Voorzitter, natuurlijk zijn er dergelijke geschillen in Nederland. Veel van deze geschillen komen voor en ik weet dat op die wijze arresten zijn ontstaan. Maar de heer Eman vergeet één ding te zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat alvorens deze arresten ontstaan eerst de bij de wet aangewezen weg gevolgd dient te worden. En laten wij eerlijk zijn, Mijnheer de Voorzitter, de heer Croes zegt dat ik lange tenen heb, maar dat is het niet, Mijnheer de Voorzitter. De heer Richardson heeft gedacht: Ik zal die kerels daar leren, ik ga naar de rechter en ik zal zorgen dat de straf geschrapt wordt. Dat is de bedoeling geweest. U hoeft het niet toe te geven, maar dat weten wij allemaal. Het is gewoonte geworden de laatste tijd, dat men voor elk ding naar de rechter loopt. En wat is er gebeurd, Mijnheer de Voorzitter? Ik ben lid van de beroepsinstantie en ik voel mij gegriefd omdat de heer Richardson bewezen heeft, lak te hebben aan deze instantie en zegt: "Ik ga naar de rechter". Dat is de bedoeling geweest. Daarom acht ik mij verschoond om maar één voorstel te doen tot wijziging van deze zaak. Ik sta achter het Bestuurscollege met dit voorstel.

De VOORZITTER: Nu alle sprekers spreekbeurten hebben gehad zou ik graag nog iets willen toevoegen aan het een en ander. In de eerste plaats heeft de heer Geerman mij gevraagd hoe de heer Richardson bij de Politie bekend staat. Ik heb vanmiddag de Commissaris er over opgebeld en zijn antwoord was: zeer slecht. Ik heb gevraagd hoe de strafkaart van de heer Richardson er uit ziet en de Commissaris antwoordde mij: zo'n strafkaart noemen wij hier een waslijst; zij beslaat 3 kaarten vol aan beide kanten. Ik moet, wat de volgende sprekers betreft, vooral zij, die hebben gemeend voor de heer Richardson te moeten opkomen, zeggen, dat ik sympathie heb voor menselijke gevoelens. Ik vraag mij echter af of de heer Richardson zelf zoveel gevoel daarvoor heeft of in elk geval hoe het staat met zijn gewetensvorming, zoals de heer Mathew heeft gesteld, te meer daar het met de grootte van het gezin niet zo erg is gesteld. Zoals de heer Mathew zo net heeft opgemerkt, zijn wij allemaal waarschijnlijk vaders. Voorzover mij bekend heeft de heer Richardson bij zijn wettige echtgenote geen kinderen. Het gezin bestaat slechts uit de heer Richardson en zijn vrouw. En zijn vrouw werkt en verdient geld. Wat het geven van een naaste kans betreft, zoals de heer Chance voorstelt, vrees ik, de strafkaarten van de heer Richardson in aanmerking nemende, dat deze meneer niet vatbaar is voor een laatste kans, want de andere straffen schijnen ook niet veel in-

vloed te hebben gehad op hem. Zowel de heer Mathew als de heer Eman hebben het gehad over de vreemdelingen, die wij dan zoet zouden houden, terwijl wij het brood stoten uit de mond van een arbeider. Ik wil in dit verband een brief voorlezen, die toevallig hedenmorgen is binnengekomen van een Amerikaan, die hier geweest is. Hij schrijft: "I want to take this opportunity to thank you for the many favours extended to me during my visit to Aruba. I want to point out to you, that while you are trying to build a tourist business in Aruba your taxi-industry is trying to destroy the same with the outrageous fee that they are charging. For example, it costs $4,- from the airport to the hotel, and from the hotel to town it costs $2.50. I firmly believe that this is going to hurt the tourist business in Aruba, if you allow this to continue". Een brief van 24 september. Dan heb ik hier, het spijt mij dat het zover is gekomen, in de Travel News, een officiele publikatie van de American Society of Travel Agents. Dit is de grootste organisatie in de wereld van alle reisbureaus, die zoals U weet volgende maand een convention houdt, waarook Aruba aan deelneemt, waarvan Aruba sedert enige tijd, net zoals alle andere eilanden hier in de buurt, lid is, en die een tijdschrift uitgeeft. In het nummer van augustus, staat een heel mooi artikel over Aruba met foto's over het eiland en de attracties. Dit artikel besluit met de volgende zin: "With the extended stay-visitors in mind, it is possibel that taxi-transportation as presently set-up, might become, if not a problem, at any rate an irritation. There are some 30 or 40 taxi-drivers on the island, and their prices are steep. According to informed sources, the situation is being worked on, and may be expected to change soon.". Dan mag ik even iets overnemen uit het rapport van de Commissie Openbaar Vervoer, die de zaak van Richardson heeft onderzocht, betrokkene heeft gehoord en die het Bestuurscollege heeft geadviseerd. Daarin staat: "Naar aanleiding van het vorenstaande, moge de Commissie het Bestuurscollege verder berichten, dat haar gebleken is, dat reeds verschillende klachten tegen Richardson lopen, maar tot nu toe is niet tegen hem opgetreden, omdat de nodige bewijzen ontbreken. Het is de eerste keer dat hem iets bewijsbaars ten laste kan worden gelegd." Daar kan ik nog aan toevoegen, dat het vorige Hoofd van het Toeristenbureau, het voormalige, het vóór-vorige en het huidige, alle drie in de afgelopen 4 jaar meerdere malen met de heer Richardson gesproken hebben. Ik weet dat één van deze vroegere hoofden van het Toeristenbureau, met hem gepraat heeft als een vader die spreekt met zijn zoon om hem op zijn fouten te wijzen. Het is dus wel zo, meneer Eman, dat de heer Richardson is gewaarschuwd . Hij is verschilldende malen gewaarschuwd door het Hoofd van het Toeristenbureau, door de leden van de Commissie Openbaar Vervoer; op een prettige manier, op een serieuze manier is hem geattendeerd op zijn fouten. Blijkbaar was de heer Richardson niet vatbaar voor deze waarschuwingen. Wat betreft de opmerking van de heer Eman: Door het ene geval van Richardson, daardoor gaan al die millioenen en het grote hotel niet zo maar verloren, meneer Eman, ik geloof niet dat het gaat om het geval Richardson. Dit is een principiele zaak geworden en het Bestuurscollege wil nu graag van de Raad weten, afgezien of de man Richardson heet of Jansen of Pietersen: staat de Raad achter het Bestuurscollege ja of neen, om drastisch op te treden tegen deze verkeerde gang van zaken. Daar gaat het op het ogenblik om. Te meer, daar eergisteren wederom een rapport is binnengekomen bij het Bestuurscollege over een tweede, een andere taxi-chauffeur, die zich aan hetzelfde feit heeft schuldig gemaakt.

En daarom wil het Bestuurscollege graag van de Raad weten: Hoe moeten wij hier te werk gaan, met zijden handschoenen of met een krachtige hand. Ik ben het er mee eens, dat één geval het eiland geen schade doet. Maar wanneer het zover komt, dat Aruba in de Travel News, dat over de hele wereld wordt gedistribueerd, bekend wordt als een "irritation or a problem for the tourist", dan wordt het wel gevaarlijk. En daarom spijt het mij zeer, met alle sympathie voor de menselijke gevoelens Uwerzijds of van enkelen van U, dat het het Bestuurscollege niet mogelijk is, zijn standpunt in deze te herzien. Het Bestuurscollege is van mening dat hier een strenge straf op zijn plaats is. Te meer daar deze persoon bewezen heeft iemand te zijn, die nogal ongevoelig is voor straffen.

Wij hebben twee voorstellen, een voorstel van de heer Finck of van de heer Geerman - zij zijn beiden hetzelfde - om de straf te handhaven op 3 maanden en heb ik het voorstel van de heer Mathew, die door de heren L.A.I Chance en M.Croes, gesteund wordt, om de intrekking te stellen op 2 maanden.

De heer A. WERLEMAN: In dit geval, Mijnheer de Voorzitter, is de betrokken persoon reeds gestraft. Ik laat achterwege zijn strafkaart. Hij is herhaalde malen gewaarschuwd. Niettegenstaande de waarschuwing van het Bestuurscollege, het kan me niet schelen welk Bestuurscollege, is hij toch 5 dagen blijven doorrijden, nadat het verbod hem is opgelegd. Mijnheer de Voorzitter, als iemand zoiets doet, dan respecteert hij de overheid niet meer. Mijnheer de Voorzitter, het algemeen belang gaat vóór het belang van de heer Richardson. Ik zal vóór stemmen.

De beslissing van het Bestuurscollege tot intrekking van de vergunning van de heer Richardson voor 3 maanden wordt gehandhaafd met 10 stemmen vóór en 8 stemmen tegen.

Vóór stemmen de leden: O.S. Henriquez, E.R. Finck, A. Werleman, M. Henriquez, F. Hernandez, M. de Cuba, F. Wernet, J. Geerman, I.S. de Cuba en F.S. Kelly.

Tegen stemmen de leden: M. Croes, P. Croes, C.A. Eman, D. Flemming, L.A.I. Chance, L.V. Britten, D.G. Croes en D.C. Mathew.

14. Voorstel van het Bestuurscollege dd. 21 september 1959 no. 9016, om machtiging tot het voeren van het rechtsgeding, waarin het eilandgebied is gedagvaard door mevrouw de Weduwe R.V. Webster-Gumbs (Bijlage 1959 no. 42).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt de gevraagde machtiging verleend.

15. Voorstel van het Bestuurscollege dd. 23 september 1959 no. 6205 om machtiging tot het voeren van een rechtsgeding, waarin het eilandgebied is gedagvaard door de heer P.C. Duym (Bijlage 1959 no. 41).

De heer C.A. EMAN: Mijnheer de Voorzitter, wij hebben geen bezwaar hiertegen. Maar volgens mij is dit proces reeds aan de gang.

De VOORZITTER: Meneer Eman, dat geef ik ruiterlijk toe en dat hebben wij gedaan, omdat anders de beroepstermijn verstreken zou zijn.

De heer C.A. EMAN: Toch hoop ik, Mijnheer de Voorzitter, dat in dergelijke gevallen overgegaan zal worden tot het bijeenroepen van de Eilandsraad in een spoedvergadering om aldus tijdig de toestemming van de Raad te kunnen verkrijgen.

De VOORZITTER: Ik kan U de verzekering geven, dat het Bestuurscollege dit in spoedgevallen voortaan steeds zal doen.

De gevraagde machtiging wordt zonder hoofdelijke stemming verleend.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de Eilandsraad, dd.

De Voorzitter,

De Sekretaris,